

Marka

Kommuneplanens arealdel 2022 - 2034

Innhold

1	Bakgrunn.....	3
2	Markaloven.....	3
2.1	Kommunal markagrense med hjemmel i plan- og bygningsloven.....	3
2.2	Landbruk, natur og friluftsområder.....	4
3	Vurdering av kommunal markagrense.....	4
3.1	Skogbruk i Marka og LNF.....	5
3.2	Jordbruk i Marka og LNF.....	6
3.3	Ferdsel, stier og løyper i Marka og LNF.....	7
3.4	Motorferdsel i Marka og LNF.....	7
3.5	Særskilt vern og friluftsområder i Marka og LNF.....	7
4	Konklusjon.....	7
5	Medvirkning og innspill.....	8
5.1	Innspill til varsel om oppstart.....	8
5.2	Møte med skogbruksnæringen 15.februar 2021.....	8

1 Bakgrunn

Kommuneplanens samfunnsdel har under satsningsområdet Bærekraftige byer og samfunn fastsatt et delmål hvor «askersamfunnet verner om og sikrer naturmangfoldet, kulturmiljøer og et aktivt og levende landbruk». Som strategier for å nå målet har kommunen blant annet valgt å:

- ✓ sikre viktige landskap og grønnstrukturer mot nedbygging, langs kysten, i landbruksområder, i byggesonen og i marka.
- ✓ tilrettelegge for økt verdiskaping og nye grønne næringer innenfor jord- og skogbruk.
- ✓ sikre de store sammenhengende friluftsområdene. Utvalgte skogsområder på Hurumlandet skal vurderes inkludert i marka.

I planprogrammet til kommuneplanens arealdel er det vedtatt at det skal vurderes å fastsette en administrativ linje for marka sørover i kommunen i arbeidet med arealdelen.

2 Markaloven

Lov om naturområder i Oslo og nærliggende kommuner (markaloven) trådte i kraft i 2009. Loven angir Oslomarkas grense som strekker seg over flere kommuner og fylker, og dekker et areal på ca. 1700 kvm². En utvidelse av markagrensa, og dermed innlemmelse av nye områder hvor markaloven skal ha sitt virkeområde, betinger lovendring og initiativ fra Statsforvalteren.

Formålet med markaloven er å fremme og tilrettelegge for friluftsliv, naturopplevelser og idrett. Loven skal sikre markas grenser og bevare et rikt og variert landskap og natur- og kulturmiljø med kulturminner. Det skal samtidig tas hensyn til bærekraftig bruk til andre formål. Loven gir et generelt bygge- og anleggsforbud for alle tiltak i Oslomarka som strider mot formålet, men er likevel tilpasset de særskilte utfordringer som gjør seg gjeldende for eksisterende bebyggelse og virksomhet i Marka.

Marka omfatter arealer på tvers av flere kommuner og fylker i et område med høy befolkningstetthet. Rundt 1,2 millioner mennesker¹ har Marka som nærmeste større tur- og rekreasjonsområde. Nærhet til byer og store tettsteder legger press på arealene. Loven hadde som intensjon å sikre lik forvaltningspraksis og samordning mellom ulike kommuner, og å unngå utbygging og inngrep som ville forringe Markas verdi som natur- og friluftsområde.

2.1 Kommunal markagrense med hjemmel i plan- og bygningsloven

Vestmarka, Vardåsen og Kjekstadmarka inngår i dag som en del av markagrensa og er forvaltet gjennom eget lovverk, markaloven.

En eventuell avgrensning av Marka sørover i kommunen betyr ikke at området vil omfattes av markaloven. Området vil få status som en «kommunal marka» hvor kommuneplankart og bestemmelser legger føringer for vern og bruk. Kommunen blir forvaltningsmyndighet, og ikke staten slik tilfellet er for områdene som ligger innenfor markagrensa etter markaloven.

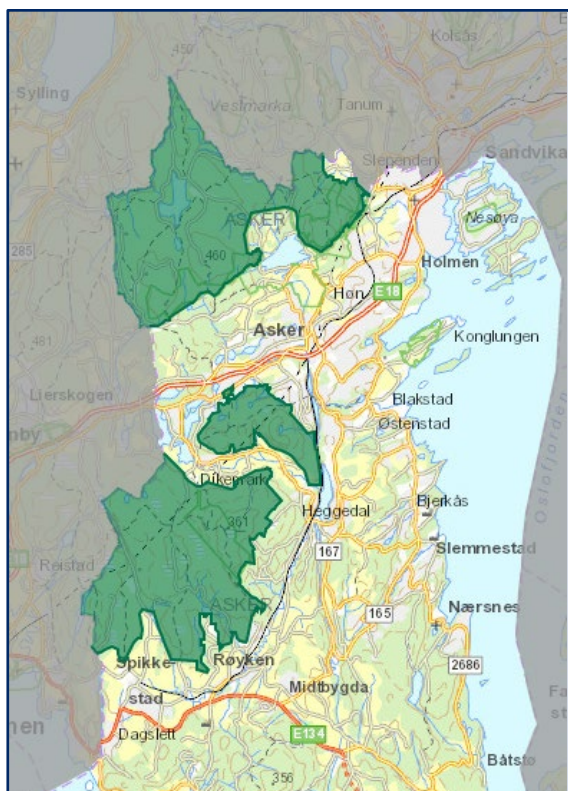
Kommunedirektøren har i tråd med politiske føringer fra samfunnsdelen og planprogrammet utredet om det er hensiktsmessig å lage en kommunal markagrense

¹ [Markaloven – Store norske leksikon \(snl.no\)](https://snl.no/Markaloven)

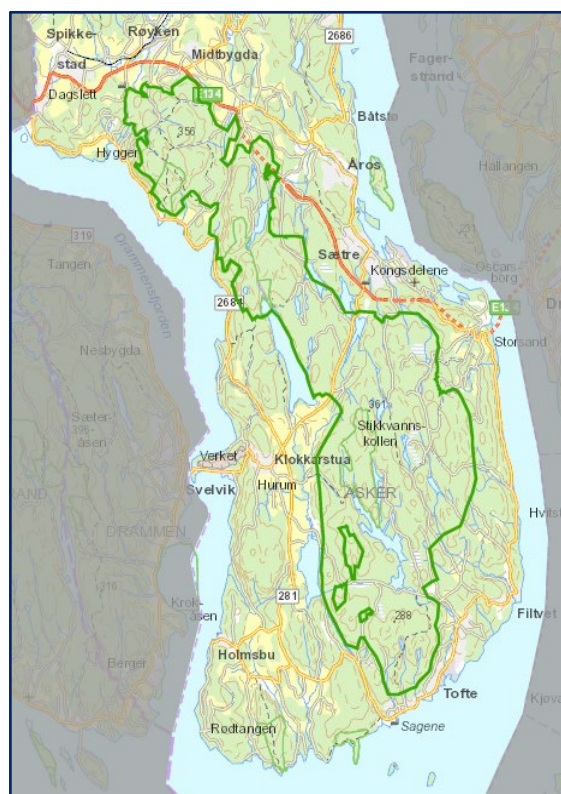
sørover i kommunen. I arbeidet med arealdelen er det vurdert om markalovens bestemmelser med forskrift skal legges til grunn for utforming av kommuneplanens bestemmelser.

2.2 Landbruk, natur og friluftsområder

I kommuneplanens arealdel sikres normalt områder til friluft- og naturopplevelser gjennom arealformålet LNF (landbruks-, natur- og friluftsområde). Til arealformålet kan det utformes bestemmelser som angir hva som kan tillates av tiltak og bruk innenfor området. Det er strengt regulert hva som kan tillates innenfor LNF-områdene. Større utbygginger og tiltak betinger arealbruksendring fra LNF til byggeområde i kommuneplanens arealdel og deretter en reguleringsprosess.

FIGUR 2: MARKAGRENSA ETTER MARKALOVEN I ASKER I DAG.

FIGUR 1: UTKAST TIL KOMMUNAL MARKAGRENSA ETTER PBL I ASKER SØR.

3 Vurdering av kommunal markagrense

I Asker er det store skogsområder som strekker seg fra Vestmarka i nord til Tofteskogen i sør, splittet av frodige landbruksområder. Vestmarka, Vardåsen og deler av Kjekstadmarka inngår i dag i Osloomarka (figur 1).

Kommunene har fortsatt et primært forvaltningsansvar for sine markaområder, hvor plan- og bygningsloven gjelder i et samspill med markaloven. Loven åpner for å gi ulike tillatelser eller dispensasjoner. Tiltak som svekker friluftslivet og naturopplevelsen er imidlertid forbudt.

Statsforvalteren i Oslo og Viken er tillagt et særskilt forvaltningsansvar for Marka ved å være felles klageinstans for alle klagesaker etter markaloven. Statsforvalteren skal også behandle alle klagesaker etter skogbruksloven og markaforskriften til denne.

Markaloven gir departementet adgang til å oppnevne et råd for markasaker (Markarådet). Markarådet arbeider for å fremme formålet med loven og kan på eget initiativ ta opp saker til behandling i rådet. Markaloven har en forskriftshjemmel som åpner for at områder med særlig store naturopplevelsverdier kan vernes særskilt som friluftslivsområde. Vernehjemmelen vil være viktig for å kunne ta vare på såkalte "eventyrskog" i Marka.

Gjennom markaloven er det myndigheter utenfor kommunen som kan avgjøre hva som kan tillates av tiltak og om det er områder som skal vernes særskilt. Denne muligheten tillegges ikke overordnet myndighet gjennom å fastsette en kommunal markagrense. Det er Asker kommune selv om vil behandle saker både innenfor og utenfor den kommunale markagrensa.

Sør i Asker kommune er det ingen arealer som inngår i markaloven, og det er for kommunen ønskelig å sikre sammenhengende skogsområder mot fremtidig utbygging og samtidig sikre arealer til friluftsliv, rekreasjon og naturopplevelser.

Ved å definere en kommunal markagrense er det mulig å ha strengere regulering av bruken, utover det som gjelder for LNF-områder generelt, ved å legge inn særskilte bestemmelser til den kommunale markagrensa i kommuneplanens arealdel. En slik inndeling vil differensiere vernet og bruken av skogsområdene sør i Asker. Ved å innføre en kommunal markagrense signaliserer kommunen at noen områder har et ekstra vern utover ordinært LNF. En slik differensiering kan føre til en uønsket oppfatning av at LNF-områder utenfor den kommunale marka ikke er så verdifulle. Dette kan gi et utviklingspress på de arealene som ligger utenfor grensa med argumentasjon om at de «ikke ligger i Marka». Dette kan øke presset på arealer som kommunen ønsker å verne mot utbygging.

Markaloven hadde blant annet som intensjon å sikre en likelydende og enhetlig forvaltning av Oslomarka i de mange kommunene den berører, samt skjerme arealene mot utbyggingspress. En kommunal markagrense i Asker sør vil i sin helhet ligge innenfor Asker kommune, og en samordning av forvaltning er i så måte ikke nødvendig. Gjennom kommuneplanens arealdel har Asker kommune også selv kontroll over arealutviklingen. I henhold til kommuneplanen skal utvikling primært skje i tråd med senterstrukturen og innenfor prioriterte vekstområder, noe som sikrer vern av kommunens natur- og rekreasjonsområder.

3.1 Skogbruk i Marka og LNF

Innenfor og utenfor Marka blir skogsdriften regulert av skogbruksloven med forskrifter. Innenfor Marka skal skogdrift i tillegg følge *Forskrift om skogbehandling og skogsdrift for skogsområder i Oslo og nærliggende kommuner (Marka)*. Forskriftene stiller krav om at foryngelseshogst skal meldes til kommunen senest tre uker før tiltaket planlegges igangsatt, og flatestørrelsen bør ikke overstige 30 dekar (gamle Asker kommune) eller 50 dekar (gamle Røyken kommune). Kommunen fatter enkeltvedtak i slike saker.

Ved å innføre en kommunal markagrense må det vurderes om *Forskrift om skogbehandling og skogsdrift for skogsområder i Oslo og nærliggende kommuner*² skal gjøres gjeldende. Kommunen kan gjennom kommuneplanens bestemmelser fastsette at denne skal gjelde. En slik løsning medfører merarbeid for kommunen i skogbruksforvaltningen og skogbrukssjefen fraråder dette. Forskriften er under revisjon per mars 2021 og inneholder mange særbestemmelser og krav som skal oppfylles av skogeiere. Det er overordnet myndighet som utformer forskriften, noe som betyr at kommunen overlater til andre å fastsett hvilke krav som stilles til skogbruket.

Utover forskriften for skogbruk i Marka som gjelder innenfor markagrensa, er det ingen betydelig forskjell på krav til skogsdrift innenfor eller utenfor Marka. Skogsdrift for øvrig følger samme lovverk. Skogbruket reguleres gjennom Norsk PEFC Skogsertifiseringssystem³ som inneholder 27 kravpunkter knyttet til hvordan skogeier skal forvalte og drive skogen. Kravpunktene knyttet til ansvar og planlegging har fokus på den langsiktige forvaltningen av skogeiendommen, gjennom skogbruksplan og planrutiner.

Alle tiltak knyttet til hogst og stell av skogen krever et bevisst forhold til gjennomføring og hensyn til andre interesser. Kravene til skogbrukstiltakene balanserer hensyn til skogeiers økonomi, friluftslivets interesser, biologisk mangfold og andre miljøverdier.

For å sikre særskilte viktige verdier knyttet til biologisk mangfold og kulturminner gjelder egne krav. Dette skal gjøre at skogeier planlegger og tar hensyn der en etter dagens kunnskap vet at det har størst effekt. I mange tilfeller må man kjenne konsekvenser av tiltak ut over selve driftsområdet.

Kommunedirektørens vurdering: Med unntak av *Forskrift om skogbehandling og skogsdrift for skogsområder i Oslo og nærliggende kommuner*, er det de samme lovene og kravene som gjelder for skogsdrift innenfor og utenfor Marka. Kommunedirektøren anbefaler ikke at forskriften gjøres gjeldende gjennom kommuneplanens bestemmelser da denne er svært omfattende og medfører unødvendig merarbeid i kommunens administrasjon.

Kommunedirektøren vurderer at en kommunal marka ikke vil styre skogsdriften på en måte som oppnår bedre tilrettelegging eller hensyn til friluftsliv, natur eller idrett utover det gjeldende regelverk allerede gjør.

3.2 Jordbruk i Marka og LNF

Innenfor Marka blir jordbruket fortsatt regulert gjennom landbrukslovgivingen, siden forbudet mot bygge- og anleggstiltak ikke gjelder landbrukstiltak. Når landbrukseiendommen ligger innenfor LNF-område, må man i dag søke om tillatelse til tiltak. Det vil ikke være forskjell på behandling av søknader innenfor markagrensen eller i LNF-områder.

Kommunedirektørens vurdering: En kommunal markagrense vil ikke ha betydning for landbruket, og vil ikke medføre at hensynet til friluftsliv, kultur eller idrett styrkes.

² [Forskrift om skogbehandling og skogsdrift for skogsområder i Oslo og nærliggende kommuner \(Marka\), Røyken, Lier, Hole, Ringerike, Jevnaker, Lunner, Asker, Bærum, Oslo, Nittedal, Nannestad, Gjerdrum, S. - Lovdata](#)

³ [Norsk PEFC Skogstandard - PEFC Norge](#)

3.3 Ferdsl, stier og løyper i Marka og LNF

Det skal alltid foreligge samtykke fra grunneier eller fester før tilrettelegging for ferdsl, stier og løyper. Innenfor Marka krever tilretteleggingen i tillegg tillatelse fra kommunen. For større tiltak som nye skiløyper for maskinell preparering, skianlegg etc. må det utarbeides reguleringsplan. Vanlig merking av stier og løyper (blå- og rødmerking), enkel drenering og nødvendig rydding av vegetasjon for dette uten terrenginngrep eller annen form for anlegg, krever ikke tillatelse.

Grunneier eller fester kan kreve omlegging av sti eller løype dersom det påfører ham særlig skade eller ulempe.

Kommunedirektørens vurdering: En kommunal markagrense vil ikke ha betydning for tilrettelegging for ferdsl, stier eller løyper, og vil ikke medfører at hensynet til friluftsliv, kultur eller idrett styrkes. Det er innarbeider plankrav i kommuneplanens arealdel for etablering av løyper i LNF-områdene som medfører terrenginngrep, og det er dermed samme krav til regulering som innenfor markagrensa.

3.4 Motorferdsl i Marka og LNF

Lov om motorferdsl i utmark og vassdrag⁴ regulerer motorferdsl. I tillegg har markaloven en egen paragraf som gjelder for Marka. Denne gir unntak for bl.a. skånsom transport av felt elg, drift og vedlikehold av hytter som er åpne for allmennheten, vedlikehold av eksisterende løyper, opparbeidelse og utvidelse av løyper som er godkjent, og motorferdsl på private skogsveier når veien er opparbeidet for bilkjøring.

Kommunedirektørens vurdering: En kommunal markagrense vil ikke ha betydning for ferdsl i utmark.

3.5 Særskilt vern og friluftsområder i Marka og LNF

Markaloven gir hjemmel til å verne spesielle friluftsområder for å sikre naturopplevelsesverdien. Det kan for eksempel være urørte områder med særpregete former. Økonomisk tap som følge av dette, kan kreves erstattet av staten.

Kommunedirektørens vurdering: En kommunal markagrense vil ikke ha betydning for hvordan vern av friluftsområder gjennomføres utover det som gjelder for LNF-områder eller andre områder i kommunen. Selv om kommuneplanen legger inn en kommunal markagrense, vil den ikke gi hjemmel gjennom markaloven til å verne spesielle friluftsområder eller gi rett på erstatning fra staten.

4 Konklusjon

Asker kommune har store sammenhengende skogsområder sørover som ikke ligger innenfor markagrensa og dermed markalovens virkeområde. Det er ønskelig at disse områdene vernes mot utbygging og sikrer tilrettelegging for friluftsliv, rekreasjon og idrett. Det er i arbeidet med arealdelen vurdert om det skulle legges inn en «kommunal markagrense» for å styrke vernet av skogsområder til disse formålet også sydover i kommunen.

⁴ [Lov om motorferdsl i utmark og vassdrag \(motorferdselloven\) - Lovdata](#)

Etter kommunedirektørens vurdering vil ikke en kommunal markagrense gi noe sterkere vern utover det man oppnår med arealformål LNF. Både skogsdrift, ferdsel, landbruk og idrett styres gjennom regelverk som er gjeldene både innenfor og utenfor Marka. Hovedforskjellen på områder som ligger innenfor og utenfor markalovens virkeområde er at forskrift for skogsdrift gjelder innenfor Marka, og overordnet myndighet har utvidede og «inngripende» rettigheter innenfor Marka. Denne myndigheten er en av intensjonene bak markaloven.

Kommunedirektøren vurderer det som ikke ønskelig og hensiktsmessig å gjøre forskrift for skogsdrift gjeldende i den kommunale marka. Dette medfører mer byråkrati og omfattende saksbehandling, uten at det vil styrke kommunens intensjon med en kommunal markagrense, som var tilrettelegging for friluftsliv og rekreasjon.

En kommunal markagrense vil ikke gi kommunen noe styrket råderett, dette ligger uansett til kommunen som planmyndighet. Staten vil ikke gis myndighet slik de har i Osloomarka gjennom markaloven. Gjennom kommuneplanens senterstruktur, hvor utvikling av eksisterende tettsteder og restriksjoner på spredt bebyggelse er lagt til grunn, vernes LNF-områder mot utbygging.

Kommunaldirektøren er også skeptisk til hvilken negativ effekt en kommunal markagrense kan få. Grensen kan gi inntrykk av at LNF-områder utenfor den kommunale markagrensa har et svakere vern, og at kommunen er mer lempelig med saksbehandling utenfor grensen eller gir en økt forventning om bruk av arealer i strid med LNF formålet.

Det er ikke foreslått å legge inn en kommunal markagrense i Asker syd i denne kommuneplanrulleringen. Intensjonen med en kommunal markagrense er å sikre arealer mot nedbygging og legge til rette for friluftsliv, rekreasjon, natur og idrett. I forslag til kommuneplan er det vektlagt at arealformålet LNF kan oppnå det samme ved å ha bestemmelser knyttet til dette formålet. Det er i tillegg tatt ut enkelte byggeområder i de tidligere kommuneplanene, slik at utstrekningen til LNF er utvidet og styrking av senterstrukturen underbygges.

5 Medvirkning og innspill

5.1 Innspill til varsel om oppstart

I forbindelse med varsel om oppstart av arbeidet med kommuneplanens arealdel kom det innspill fra ulike grupperinger vedr. utvidelse av marka i Asker. Det kom innspill blant annet fra Røyken O-lag, Naturvernforbundet i Røyken og Hurum, Naturvernforbundet i Asker og Statsforvalteren.

Innspillene var positive til en utvidelse av marka sørover i kommunen, hvor de ønsker at områder skal innlemmes i markaloven. Dette er ikke opp til kommunen, men må komme etter initiativ fra Statsforvalter. Det kom også innspill om hvilke områder som burde tas med, innspillene kom fra Røyken O-lag (innspill 36), Naturvernforbundet i Røyken og Hurum (innspill 206), Naturvernforbundet i Asker (innspill 258) og Fylkesmannen (innspill 329)

5.2 Møte med skogbruksnæringen 15.februar 2021

Asker kommune gjennomførte et medvirkningsmøte med skogbruksnæringen for å drøfte om det er ønskelig med en kommunal markagrense sør i Asker. Det ble gitt en frist for å komme med innspill til arbeidet 1.mars. Asker kommune mottok fire innspill etter møte.

Innspillene er vedlagt i sin helhet og kom fra Statskog, Viken skog, Glommen skog AS og Helge Lindstad, leder i Asker og Bærum skogeierlag og medlem i markarådet for Oslomarka. Vedlagt er også referat fra møte 15.februar 2021.

«f1»
«f3»
«f4»
«f5» «f6»

Deres ref.:

Vår ref.:
LGRONSETH
S20/1679

Arkivnr:
L10
L5249/21

Dato:
17.02.2021

Ved henvendelse vennligst oppgi referanse **S20/1679**.

**Referat fra dialogmøte vedr. utvidelse av marka i Asker sør.
Mandag 15.feb 2021 k. 12-00 – 13.30 på Zoom**

Tilstede fra kommunen:

Tor Arne Midtbø, kommuneplansjef
Petter Høistad, skog- og landbrukssjef
Camilla Mohr, rådgiver idrett og natur
Linn Tautra Grønseth, kommuneplanlegger

Tilstede fra eksterne:

Hans Petter Transet, Røyken bondelag og arbeidsgruppa til Skogeierlaget
Helge Lindstad, Skogeierforbund i Markarådet
Jens Erik Wittusen, Skogeierlaget i Hurum og Røyken
Hans Gjersøyen, Skogeierlaget i Hurum og Røyken
Erich Mons Mathisen, Sætre bruk
Lars Tore Woie, Glommen og Mjøsen Skog
Benthe Løvenskiold, Norskog
Yngve Holt, Norskog
Olav Bjella, Viken skog
Jon Thomas Haugland, Viken Skog
Gro Løiten, Statskog
Øystein Skjelbred, Statskog

Bakgrunn for møte

Kommunen inviterte til dialogmøte med representanter for skogeiere i Røyken og Hurum.

I forbindelse med arbeidet med kommuneplanens arealdel er det politisk vedtatt at utvidelse av marka sørover i Asker kommune skal vurderes. Kommunen ønsket å presentere sine foreløpige vurderinger om innhold og avgrensning av en slik markagrense. Se vedlagt presentasjon.

Tilbakemeldinger i møte:

Det ble i møte uttrykt misnøye med at grunneierne ble involvert sent i prosessen, og at invitasjonen var kommet i stand etter at medvirkning ble etterlyst fra de private. Kommunen presiserte at arbeidet med en eventuell utvidelse av markagrensa fremdeles er i prosess, og at vi setter stor pris på muligheten til å få innspill på foreløpige vurderinger.

Innspill under møte:

- Spørsmål om behov for hensynssone: Det er ikke nødvendig med en hensynssone for marka for å sikre kommunen intensjon om å bevare områder til friluftsliv, naturverdi eller utbygging. Oppdaterte skogbruksplaner 2020, skogbrukslova med forskrifter, PFC-Norsk skogstandar + sti- og løypeavtale med Hurum turistforening og løypeavtale med Huringen sikrer naturmangfold og friluftsliv. Arealformålet LNF (landbruk, natur og friluft) gir kommunen er godt nok vern og hjemmel til tilrettelegging. Det er ikke historikk som tilsier konflikt mellom friluftsliv og skogsdrift. En slik hensynssone vil umyndiggjøre grunneierne.
- Meldepikt og begrensning på flatehogst: Skogeiere er allerede berørt av lovverk og forskrifter som sikrer hensynet til natur, kultur og friluft. Å legge inn hensynssone med slike krav vil medføre mer byråkrati og økonomiske konsekvenser for grunneiere. På grunn av topografien i Hurum blir det en naturlig begrensning på flatestørrelsene, så det er ikke nødvendig å byråkratisere med forskrift og meldepikt.
- Plankrav til hensynssone: Er hensynssonen ment for å hjemle et plankrav, og hva med f.eks. anlegging av skogsbilveier? Anlegging av skogsbilveier blir ivarettatt gjennom landbruksveiforskriften, og det er unødvendig om dette i tillegg skal utløse plankrav etter pbl.
- Søknadsplikt i hensynssonen: Det er overordnede føringer for hva som er søknadspliktige skogbrukstiltak, og det er ikke ønskelig at hensynssonen i tillegg skal definere søknadsplikt etter pbl. Minner om at skogsdrift ikke kan hjemles i pbl.
- Inngrep i grunneiers ønsker: Vil kommunen gjennom hensynssone kunne overstyre grunneiers ønsker om f.eks. løypekjøring? Markalovens § 9 gir offentlig myndighet rett til å anlegge stier og løyper, vil det bli slik at kommunen kan kreve dette? Det stilles spørsmålstegn til hvorfor hensynssonen skal legges inn om kommunen ikke skal bruke den til utvidet myndighet/tvang.
- Erstatning: Grunneierne påpeker at erstatning er nevnt i oversendelsesbrevet fra kommunen, men minner om at det er staten som betaler erstatning etter markaloven. Det er i så fall ikke relevant for en kommunal markagrense.
- Mistillit til skogbruket: Det er for mye fokus på andre hensyn i kommunes dokumenter og presentasjonen. Det er bekymringsfullt om det legges et lokk på skogsdriften.
- Støy: Det må ikke lages bestemmelser om støy som f.eks. fjerner muligheten for å fortsette med støyende aktivitet som bedrives i dag.
- Landbruket: Landbruket er ikke regulert av markaloven i dag, dette vil påføre landbruket ett nytt sett bestemmelser oppå det bestående.

- Friluftsliv: Flere møtepunkter og avtaler med grunneiere mhp. tilrettelegging for friluftsliv og idrett vil gjøre det enda mer krevende med skogbruk innenfor hensynssonen.
- Mot sin hensikt: Kommunen må være klar over at en slik grense kan virke mot sin hensikt, og brukes som argument for å tillate nye tiltak i ordinært LNF-område med begrunnelse at det er utenfor marka.
- Grønn næring: det stilles spørsmål til hvordan markagrensa skal bidra til bedre vilkår for grønne næringer, og om kommunen er godt nok kjent med hva de allerede har av aktiviteter.

Hovedkonklusjoner

- Friluftslivet har gode nok betingelsen med dagens lovverk, og det har ikke vært et problem med konflikt mellom skogbruk og friluftsliv i kommunene tidligere.
- En hensynssone med mer begrensninger og byråkrati er Skogbruksnæringen sterkt imot.
- En hensynssone uten begrensninger virker unødvendig.
- Begrensninger på støy er ikke ønskelig om det går utover driften til skogbruket.
- Det må redegjøre bedre for hensikten med og konsekvensene for skogbruket.
- Skogbruksinteressene må settes først.

Videre prosess

Deltakerne gis en frist til å komme med innspill til kommunen innen 1.mars 2021.

Kommuneplanen skal til politisk behandling før sommeren, med offentlig ettersyn høsten 2021. Under offentlig ettersyn kan alle som ønsker komme med høringsuttalelse.

Med vennlig hilsen

Linn Tautra Grønseth
Arealplanlegger

Dokumentet er elektronisk godkjent i Asker kommune og har derfor ingen håndskrevet signatur.

Vedlegg:
Presentasjon i medvirkningsmøte 15.02.2021.

Til:

Statskog Glomma AS, Postboks 63 Sentrum, 7801 NAMSOS
Røyken skogeierlag v/Toril Kure, Kjosåsveien 3, 3430 SPIKKESTAD
Hurum skogeierlag v/Brynjar Kalager Folkvord, Vestjordet 4, 3490 KLOKKARSTUA
Skogeierlaget i Røyken og Hurum v/Hans T.Flater Gjersøyen,
Andreas Mørchs vei 6 A, 3490 KLOKKARSTUA

Viken Skog SA, Postboks 500 Sentrum, 3504 HØNEFOSS
Norskog, Postboks 123 Lilleaker, 0216 OSLO
Glommen Mjøsken Skog SA, Postboks 1329, 2405 ELVERUM

Asker kommune
Katrineåsveien 20
3440 Røyken

Deres ref : S 20/1679

Vår dato : 01.03.2021

KOMMUNEPLANENS AREALDEL I ASKER KOMMUNE - HENSYNSSONE KALT «MARKA» - HØRINGSUTTALELSE OM UTVIDELSE I ASKER SØR

Viser til dialogmøte 15.02.21 mellom kommunens administrasjon, skogeierorganisasjoner og skog-/grunneiere.

I dialogmøte ble det orientert om at hensynssonen man nå utreder skal sikre hensynet til friluftsliv, og unngå større infrastruktur anlegg (idrett, samferdsel, høyspent mv.) og ny fritidsbebyggelse innenfor området.

Skogbruk

Skogbruket Statskog driver i dag bygger på en omfattende kunnskapsinnsamling om blant annet natur og annen bruk, herunder friluftsliv. Med dette utgangspunktet kan vi ikke fra et skogbruksperspektiv se at det er ytterligere behov for hensynssone for marka for å sikre kommunens intensjon om å fremme og tilrettelegge for friluftsliv, naturopplevelser og idrett/rekreasjon/fysisk aktivitet som ikke krever anlegg. Skogbruket ivaretar allerede i dag gjennom PEFC Skogsertifiseringssystem hensynet og interessene til en rekke aktiviteter på skogen tilknyttet jakt, fiske og friluftsliv. Statskog har avtale om bruk av vegnett og skogsmark for skiløyper, det er merkede turstier som ivaretas ved skogsdriften.

Norsk PEFC Skogsertifiseringssystem for bærekraftig skogbruk skal ta hensyn til at økonomi, økologi og sosiale interesser blir balansert. Dette skal inngå i planleggingen og gjennomføringen, slik at skogeier og samfunnet kan få størst mulig verdiskaping der det drives bærekraftig skogbruk. Kravpunktene i standarden skal ivareta skogens kvaliteter og sikre mangfoldet av økosystemer og arter i Norsk skog. Skogen skal forvaltes slik at den er/gir lokal og nasjonal verdiskaping, positivt klimabidrag, hensyn til friluftsliv og miljøverdier. Standarden er tydelig på at opplevelseskvalitetene særlig langs stier og skiløyper skal ivaretas. Friluftsimteresser ved by- og tettstedsnære skogområde vektlegges ved at hogstform og flatestørrelse tilpasses. Ulike livsmiljøer i vann og på land bevares og styrkes gjennom føringer gitt i Norsk PEFC Skogstandard

Standarden sikrer at skogsbilveger bygges på en slik måte at det gis gode skogbruksmessige løsninger samtidig som miljømessige forhold ivaretas. Ved planlegging og bygging av skogsbilveger skal hensyn til friluftsliv, miljøverdier og fare for flom, erosjon og løsmasseskred vektlegges. Skogsbilveier er viktig for folkehelsen. Der går folk, der kjøres skiløyper, der sykles det.

Statskog sitt skogbruk revideres en gang i året av DNV-GL (et internasjonalt selskap innen kvalitetssikring og risikohåndtering med hovedkontor i Norge) og dette skjer i henhold til

retningslinjer som er satt gjennom miljøpolitikk, miljømål, lover, forskrifter og pålagte krav. Kontrollen med dette foregår gjennom stikkprøver og egenkontroll, og det stilles krav til kompetanse ved planlegging. Gjennom driftskontroll dokumenteres det at miljø og kvalitetsstyringssystemet fungerer som forutsatt.

Ut fra ovennevnte er altså de interesser kommunen søker å tilgodese tilknyttet skogsdrift, allerede implementert og betryggende ivaretatt gjennom bransjenormen skogbruket opererer innenfor i dag. Dette medfører som nevnt at en kan sette spørsmålstegn ved behovet, eller merverdien, av å opprette eventuelle hensynssoner ved siden av de tiltak som allerede er virksomme.

Det er viktig å fremme den grønne næringen ikke begrense den, og det er ikke kjent at dagens måte å forvalte skogen på har negative økologiske konsekvenser som skulle tilsi behov for ytterligere tiltak.

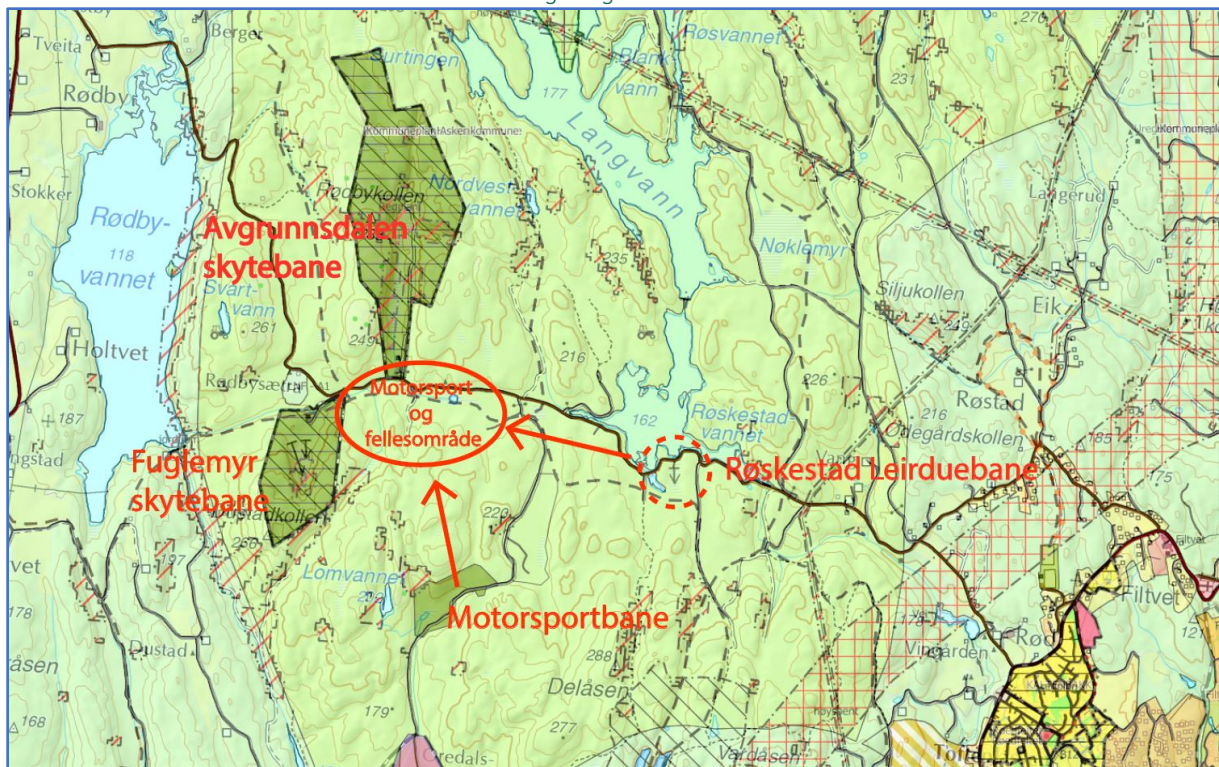
Annen arealbruk

Statskog har sendt inn eget innspill med konkrete areal for ny og fremtidig arealbruk til kommuneplanens arealdel den 14.09.2020. Vi viser derfor til dette innspillet når kommunen nå utreder hensynsområde kalt «marka». Statskog vil opprettholde innspillene til ny og fremtidig arealbruk slik at disse blir saksbehandlet frem mot offentlig høring av kommuneplanens arealdel. Statskog vil legge til noen tilleggsmomenter som er relevante sett i lys av hva som ble presentert i dialogmøte den 15. februar.

Samling av støyende anlegg i et konsentrert område (skytebaner og motorsport):

I dag er Fuglemyr skytebane og leirduebanen ved Røsekestadvannet i bruk (se kart). Statskog er også kjent med at Avgrunnsdalen, eid av Asker kommune, vurderes brukt til skytebaner i fremtiden. Statskog er positiv til at leirduebanen kan legges til Avgrunnsdalen, slik at støyende aktivitet kan samles i et konsentrert område.

Når det gjelder plassering av nytt motorsportanlegg, har Statskog også tidligere foreslått at dette bør legges til et annet sted der støyende virksomhet kan samles. Hvis kommunen ønsker å etablere nytt motorsportanlegg på eiendom tilhørende Statskog, er vårt forslag at det legges i nærheten av Fuglemyr og Avgrunnsdalen (se **figur 1**). På denne måten samles støyende virksomhet på et sted, samt at det gjør det lettere å samle felles infrastruktur i et konsentrert område. Vi tenker da på parkering, sanitæranlegg, garasjer/lager m.m.

Figur 1 - Område for å samle støvende virksomhet

Tilrettelegging for friluftsliv:

For Statskog er det viktig å legge til rette for friluftsliv på selskapets eiendommer, og der det er ønskelig/nødvendig tegner vi grunneieravtaler med tiltakshaver som sikrer partenes interesser på en god måte. Vi har ikke erfart noen konflikter knyttet til henvendelsene fra lag og foreninger mv. om initiativ og tiltak for å tilrettelegge for friluftsliv på eiendommene beliggende i tidligere Hurum kommune.

Statskog har i dag avtaler med Asker kommune på kyststi, og flere andre turstier/løyper på selskapets eiendommer, blant annet avtaler med Hurum Turistforening på skiløyper.

Generelt

Med utgangspunkt hva som kom frem under dialogmøte og innspill som er oversendt i etterkant, er det naturlig å forvente at kommunen utreder en utvidelse av «marka» i sør ytterligere, dersom det er ønskelig at denne prosessen skal føres videre. Vi tenker da bl.a. på det rettslige grunnlaget og konsekvenser for skog-/grunneiere av en slik prosess.

Med hilsen

Gro Løiten
seniorkonsulent eiendom - drift

Dette dokumentet er elektronisk signert

Asker kommune
post@asker.kommune.no

Hønefoss, 1.mars 2021

Deres ref: S20/1679

Innspill til prosess for eventuell etablering av «marka» i kommuneplanens arealdel

Vi viser til dialogmøte 15.februar med representanter for skogeiere i Røyken og Hurum vedrørende kommunens arbeid med vurdering av eventuell etablering av «marka» som en hensynssone i kommuneplanens arealdel. Vi takker for muligheten til å komme med innspill til de vurderingene som kommunen gjør, og viser i den sammenheng til dialogmøtet hvor viktig informasjon og synspunkter ble fremlagt.

Viken Skog er et skogeiersamvirke med 9200 skogeiere i Viken, Vestfold-Telemark og Innlandet. I Asker har vi tilknyttede skogeierlag i Asker og Bærum og i Røyken og Hurum. I Røyken og Hurum har vi 116 medlemmer. Viken Skog arbeider for best mulige rammevilkår for å drive aktivt skogbruk, og omsetter nærmere 1/3 av alt tømmer i Norge. Vi har i tillegg betydelige industriengasjementer, og vil i 2021 omsette for nærmere 3 milliarder kroner i konsernet.

Viken Skog samarbeider nært med Røyken og Hurum skogeierlag, men vi har for å få fram alle synspunkter på best mulig måte valgt å sende inn hver våre innspill, og ber om at begge tas hensyn til i det videre arbeidet.

1. Viken Skog mener at begrunnelsen for forslaget med etablering av en hensynssone for «marka» i kommuneplanens arealdel er svakt begrunnet, og til dels direkte motstridende. Det refereres blant annet til hovedmålene i samfunnsdelen der viktige elementer er «å sikre viktige landskap og grøntstrukturer mot nedbygging» og å «tilrettelegge for økt verdiskaping og nye grønne næringer innenfor jord- og skogbruk». Videre refereres det til at Asker kommune har store og verdifulle landbruksarealer med rik matjord og produktiv skog, der målet er å forhindre videre nedbygging og sikre sammenhengende friluftsområder. Etter vår vurdering vil etablering av «marka» slik det er foreslått medvirke til blant annet:
 - a. Lavere verdiskaping i skogbruket. Dette som følge av økte restriksjoner og byråkrati som vi av erfaring vet virker passiviserende på mange skogeiere. Økte kostnader til administrasjon og planlegging vil også gi lavere inntekter til skogeierne og svekke næringens konkurransekraft.
 - b. Økt press mot jordbruksarealene. Dette med erfaring fra flere kommuner med etablert markagrense, der denne i praksis gir sterkere vern mot utbygging enn øvrige LNF-områder. Som skogeierorganisasjon ønsker vi selvfølgelig ikke nedbygging av skogarealer, men i valget mellom dette og jordbruksarealer har vi forståelse for at

VIKEN SKOG SA

Tilsluttet Norges
Skogeierforbund

☎ 3210 30 00 ✉ e-post@viken.skog.no 🌐 viken.skog.no

POSTADRESSE
Postboks 500 Sentrum
3504 Hønefoss

BESØKSADRESSE
Hvervenmoveien 47
3511 Hønefoss

BANK
2335 09 09400

ORGANISASJONSNUMMER
NO 988 983 772 MVA

vern av jordbruksarealene må få høyere prioritet. Ved etablering av en slik markagrense vil det over tid bli større press på de gjenværende jordbruksarealene.

2. Forslaget innebærer å etablere en hensynssone for å sikre hensynet til friluftsliv og unngå større infrastruktur anlegg og ny fritidsbebyggelse innenfor området. Vi ber kommunen vurdere det reelle behovet for dette. Vi er ikke kjent med at det har vært vesentlige konflikter mellom friluftslivet, grunneiere og eventuelle andre brukerinteresser i dette området. Tvert imot er det i Hurum inngått forpliktende avtaler med Turistforeningen om stier, løyper og gjensidig varslings. Det er etablert praksis for å ta hensyn til de mest brukte friluftsområdene og bruk av skogsbilveier og parkeringsplasser. Grunneierne legger til retter for anleggelse av stier, gapahuker og bruk for blant andre barnehager. Disse avtalene er basert på frivillighet, og vi kan ikke se at det er noe behov for kommunen til å gripe inn med reguleringsbestemmelser. En slik regulering vil virke mot sin hensikt, ved at kommunen må forvente å måtte ta et større ansvar for denne tilretteleggingen.
3. Vi tar til etterretning opplysningene om at hensikten med arbeidet ikke er å innføre markaloven. Det er imidlertid åpenbart at en kommunal markasone for mange vil bli forvekslet med bestemmelsene for markaloven. Som grunneierorganisasjon er vi bekymret for at en kommunal markasone vil være et første skritt, og det i neste omgang vil bli press for å inkludere denne hensynssonen i markaloven og markaforskriften. Vi ber kommunen tenke nøye gjennom dette, da dette innebærer at kommunen vil gi fra seg råderetten til staten over disse arealene slik de i dag er i plan- og bygningsloven. Dette reduserer kommunens handlefrihet til fremtidige arealdisponeringer, og kan ikke være i kommunens interesse.
4. Det oppgis at det skal utformes bestemmelser tilsvarende de som gjelder for markaloven og forskrift om skogsdrift i marka. Vi stiller spørsmål ved om kommunen har hjemmel til dette i Plan- og bygningsloven, da bestemmelsene her ikke skal omfatte landbrukstiltak. Vi minner om at landbruket, og skogbruket spesielt, er underlagt strenge bestemmelser i eget lovverk slik som skogbruksloven og naturmangfoldloven. I tillegg kommer at skogbruket i Norge i sin helhet er underlagt Norsk PEFC Skogsertifisering. Disse består av 27 kravpunkter, blant annet for å sikre hensynet til biologisk mangfold og friluftslivet. Sertifiseringsordningen sikrer at skogbruket må ta spesielle hensyn i mye brukte turområder.

Oppsummert så ber vi kommunen om å foreta en kritisk vurdering av hvorvidt det er behov for å opprette en hensynssone for «marka» opp mot de åpenbare ulempene dette vil medføre både for kommunens fremtidige råderett og for grunneierne og skognæringens interesser. Viken Skog vil sterkt fraråde innføring av egne bestemmelser for skogbruket. Fra et operativt perspektiv vil det bli komplisert å forholde seg til om mange av våre mer enn 80 kommuner som vi opererer i skulle innføre egne kommunale bestemmelser for forvaltning av skogarealer.

Vennlig hilsen
Viken Skog SA

Olav Bjella
Organisasjonssjef

Til Asker kommune
Deres ref: LGRONSETH
S20/1679
Utvidelse av marka i Asker sør

I det foreløpige arbeidet som kommunen har gjort i denne saken, så finner jeg det svært betenkelig at ikke skogbrukssjef Petter Høistads kompetanse om skogbruk er blitt benyttet. Det kan synes som om det kun er friluftslivet som skal sikres og tas hensyn til.

Skogbruk er en langsiktig næring, og det er det ofte at inntekten fra skogen er det som gjør at man kan leve av gården.

Skogbruk er en næring hvor man allerede har mange lover og forskrifter man må ta hensyn til, før man kan begynne å hogge tømmer. I tillegg til flere databaser om arter, må man forholde seg til skogloven, markaforskriftene, naturmangfoldsloven, bærekraftforskriften, PEFC Norsk skogstandard som har 27 punkter som må tas hensyn til. Å legge enda flere regler til næringen synes totalt unødvendig.

Norsk skogbruk drives bærekraftig. I Norge har vi en tilvekst i skogen på ca 25 millioner m³ hvert år. Og det hogges ca 12 millioner m³ i året. Altså under halvparten. Til sammenligning er tilveksten i skogene i Sverige og Finland på henholdsvis ca 95 og 70 millioner m³. Og omtrent hele tilveksten hogges hvert år.

Det er også i dag mere gammel skog, det er mere både «stående og liggende død ved» enn noen gang. Så vi har fokus på biologisk mangfold.

Friluftslivet er meget godt ivaretatt igjennom friluftsloven, og det vil ikke bli noe bedre med «en kommunal markalov». Det vil kun føre til mer byråkrati og være enda en bremsekloss i skogbruksnæringen. Denne næringen er vi helt avhengig av i Det grønne skifte.

Mvh

Helge Lindstad, leder i Asker og Bærum skogeierlag og medlem i Markarådet for Oslomarka
post@hauger-gard.no

Lars Tore Woie Glommen Skog AS sign

V/Lars Tore Woie
917 36 114
ltw@glommen.no

1.3.2021

Innspill «Marka i Røyken og Hurum».

Asker kommune v/Linn Tautra Grønseth

Viser til møte vedrørende utvidelse av marka i Asker Sør.

Under møtet ble det gjort rede for årsaken til og tanker rundt en utvidelse av «Marka» sørover i kommunen.

Jeg representerer Glommen Skog AS som har hogstaktivitet i hele Asker kommune. Jeg bor i Hurum og har jobbet innen skogbruket i Hurum i over 35 år som skogbruksleder periodevis i både Hurum, Røyken og Asker for Viken Skog. I tillegg har jeg i samme perioden vært bestyrer for kommuneskogen i Hurum. Jeg har jobbet med hogstaktivitet både innenfor og utenfor «Marka».

Skogbruket drives i dag etter PEFC-standarden som tar høyde for både friluftsjnteresser og miljøkvaliteter. Det er derfor ikke store forskjell på måten det drives skogbruk på innenfor og utenfor «Marka».

Vi har i alle år hatt tett og god kontakt med både friluftsjnteresser og miljøsjiden. Dette har ført til at konfliktnivået i Hurum og Røyken har vært lite konfliktfyllt.

I både Hurum og Røyken er betydelige områder vernet. En god del av dette har vært gjennom frivillig vern hvor skogeierne selv har tatt initiativ til å få dette gjennomført. Her kan nevnes bla: Tofteskogen: 2600 da, Sandbukta – Østnestangen: 470 da, Haraldsfjell: 1 000 da, Solfjellåsen: 300 da, Holtnesdalen: 260 da, Sandungåsen: 2 600 da, Geitmyråsen: 1 100 da, Slemmestad – Morberg: 180 da. I tillegg til disse områdene er det et stort areal som er båndlagt i forhold til MIS, miljøregistreringer i skog. Totalt sett ser jeg ikke bort fra at disse områdene oppfyller de 10% vern Stortinget har vedtatt.

Dette er områder som allerede legger en betydelig demper på skogbruksaktiviteten.

Skogbruk er en næring som kommunen må se betydningen av. Tømmer har alltid hatt stor betydning, for spesielt Hurum. Tofte hadde ikke vært det det er i dag dersom det ikke hadde vært skog og tømmer. Konfliktnivået med innbyggerne har som nevnt alltid vært lavt.

Det er av stor viktighet for skogeierne, og ikke minst for innbyggerne i Asker, at det drives et aktivt skogbruk. Dette er en viktig ressurs for skogeierne og for samfunnet ellers. Det er av stor viktighet at skogbruket kan drives aktivt og profesjonelt for å vise at vi kan drive dette på en god og bærekraftig måte, samtidig som kommunens innbyggere kan se hvor panelet, reisverket, parketten, fyrstikkene, tørkepapiret osv kommer fra.

En meldeplikt er en mistillitserklæring til skogbruket. Det er et byråkratisk opplegg som er unødvendig. Arealbegrensninger på flatene er helt unødvendig. Topografien i Hurum og Røyken er av en slik art at vi aldri kan få laget store flater.

Min mening er at denne saken kan legges i skuffen for godt. Sats heller på å gi en innføring til kommunepolitikerne i skogbruk. Det er viktig for næring og for politikerene.

Hjertelig hilsen
Lars Tore Woie
Glommen Skog AS
sign

